

تدوین برنامه آموزش گروهی ارتقاء معنویت و بررسی پیامدهای روانشناسی آن برای مادران کودکان با ناتوانی هوشی

اکرم حسنی^۱، حمید علیزاده^۲، باقر غباری بناب^۳، شهرلا پزشک^۴، فرنگیس کاظمی^۵

Developing a group intervention program to promote the spirituality (GIPS) for mothers of intellectually disabled children and assessing its effectiveness on marital satisfaction

Akram Hasani¹, Hamid Alizadeh², Bagher Ghobari Bonab³, Shahla Pezeshk⁴, Farangis Kazemi⁵

چکیده

زمینه: دشواری‌های تربیتی، آموزشی و توانبخشی کودکان با کم توان ذهنی والدین آن‌ها را با مشکلات و موانع بی‌شماری مواجه کرده است، مادران این کودکان به دلیل پیوند عاطفی قوی تر و نقش پررنگ‌تری که در تربیت و آموزش فرزند خود عهده‌دار هستند، زمان بیشتری را به آن‌ها و برآورده کردن نیازهایشان اختصاص می‌دهند، از این‌رو بیشتر در معرض مشکلات جسمی و روانی قرار دارند. **هدف:** تدوین برنامه آموزش گروهی ارتقاء معنویت و بررسی پیامدهای روان‌شناسی آن برای مادران کودکان با ناتوانی هوشی بود. **روش:** پژوهش از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. تعداد ۳۶ نفر از مادران با روش نمونه‌گیری به عنوان نمونه انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارش شدند. ابزار پژوهش عبارتند از: مقیاس معنویت پارسیان و دانینگ (۲۰۰۹)، مقیاس رضایت زناشویی انریچ فوور و اولسون (۱۹۸۹) و آموزش گروهی ارتقاء معنویت محقق ساخته (۱۳۹۸). تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون تحلیل واریانس تک متغیری انجام شد. **یافته‌ها:** برنامه آموزشی بر ابعاد کلی معنویت تاثیرگذار بود ($P < 0.05$). بین دو گروه آزمایش و کنترل در ابعاد کلی رضایت زناشویی در مراحل پس آزمون و پیگیری تفاوت معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). **نتیجه‌گیری:** می‌توان برای افزایش رضایت زناشویی مادران دارای کودک کم توان ذهنی از روش مداخله ارتقاء معنویت بهره برد. **واژه کلیدی:** برنامه آموزش گروهی ارتقاء معنویت، پیامدهای روان‌شناسی، مادران، کودکان با ناتوانی هوشی

Background: The educational, educational, and rehabilitative difficulties of children with intellectual disabilities have caused their parents numerous difficulties and obstacles. Mothers of these children have more time to develop and empower their children because of their stronger emotional bond and a stronger role in their child's education and education. They are dedicated to meeting their needs, so they are more vulnerable to physical and mental problems. **Aims:** The purpose of this study was to develop a group education program to promote spirituality and its psychological consequences for mothers of children with intellectual disabilities. **Method:** The study was a pretest-posttest with control group. 36 mothers were selected by random sampling method and assigned to experimental and control groups. Research tools include Parsian & Dunning (2009) Spirituality Scale, Enrich Fowler & Olson Marital Satisfaction Scale (1989), and researcher-made spirituality group training (2019). Data analysis was performed using univariate analysis of variance. **Results:** The educational program had significant effect on overall spirituality ($P < 0.05$). There was a significant difference between the experimental and control groups in the overall dimensions of marital satisfaction in the post-test and follow-up stages ($P < 0.05$). **Conclusions:** Spiritual intervention can be used to increase the marital satisfaction of mothers with mentally retarded children. **Key Words:** Spiritual promotion group training program, psychological outcomes, mothers, children with IQ

Corresponding Author: hasani.akram@yahoo.com

* این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول است.

۱. داشتجوی دکتری روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

۱. Ph.D Student in Psychology & Education of Exceptional Children, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran (Corresponding Author)

۲. استاد، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۲. Professor, Department of Psychology & Education of Exceptional Children, Faculty of Education and Psychology, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

۳. استاد، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، ایران

۳. Professor, Department of Psychology & Education of Exceptional Children, Faculty of Education and Psychology, University of Tehran, Tehran, Iran

۴. دانشیار، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۴. Assistant Professor, Department of Psychology & Education of Exceptional Children, Faculty of Education and Psychology, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

۵. دانشیار، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۵. Associate Professor, Department of Psychology & Education of Exceptional Children, Faculty of Education and Psychology, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

مقدمه

است. دشواری‌های تربیتی، آموزشی و توانبخشی کودکان با ناتوانی هوشی والدین آنها را با مشکلات و موانع بی‌شماری مواجه کرده است، ولی با این حال مادران این کودکان به دلیل پیوند عاطفی قوی‌تر و نقش پررنگ‌تری که در تربیت و آموزش فرزند خود عهده‌دار هستند، زمان بیشتری را به آنها و برآورده کردن نیازهایشان اختصاص می‌دهند؛ از این‌رو بیشتر در معرض مشکلات جسمی و روانی قرار دارند. نتایج پژوهش‌های انجام‌شده نشان می‌دهد که مادران کودکان با ناتوانی هوشی نسبت به پدران آن سطح بالایی از استرس، افسردگی، اضطراب، مشکلات شناختی، ضعف در تصمیم‌گیری و حل مسئله، خستگی، نامیدی، انعطاف‌ناپذیری روان‌شناختی و فشار روانی نشان می‌دهند. به طور مشخص بیشترین آسیب‌ها در بافت خانواده و معطوف بر مراقب اصلی کودک یعنی مادر وی است، در واقع ارتباط دوگانه و مستقیمی میان سلامت مادر با سلامت کودک به چشم می‌خورد و این امر به ویژه در کودکان دارای اختلال صادق است به‌طور مثال یامائوکا و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهش خود اذعان کردند که حضور یک یا دو فرزند با اختلال در خانواده به شکل معناداری با پریشانی‌های عاطفی مادر همبسته است. پژوهش‌های مختلف داخلی و خارجی نیز به اتفاق گواهی می‌دهند که مشکلات ناتوانی هوشی در گسترش‌ترین شکل ممکن، از واکنش‌های نوروتیک؛ به‌طور مثال احساس شرم و گناه (حاجت خواه، سید محسن و مصباح، ۱۳۹۵)، مرگ روان‌شناختی^۱ (گالاگهر، فیلیپس، الیور و کارول، ۲۰۰۸)، اذکار محدود واقعیت (کرگر یا، آلوز و آگویار، ۲۰۱۶) و کمال‌گرایی^۲ (کلارک و کوکر، ۲۰۰۹)، تا اختلال‌های بالینی روان‌شناختی؛ به‌طور مثال اضطراب (ازیم و همکاران، ۲۰۱۳) و افسردگی (محمدی قره قوزلو، گل محمدی نژاد و جوانمرد، ۱۳۹۱)، در مادران کودکان کم‌توان به چشم می‌خورد. به‌طور مشخص اثرات منفی کم‌توانی ذهنی تا حد زیادی از توانمندی مادر برای ایفای منابع نقش‌های خود در ساختار خانواده می‌کاهد و منجر به نقايس ارتباطی - عاطفی با سایر اعضای خانواده می‌شود. عمدتاً این نقايس را به شکل گسترش‌می‌توان در حوزه ارتباطات زناشویی و به شکلی دقیق‌تر در رضایت زناشویی رصد کرد.

^۱. The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-5)

^۲. American Psychiatric Association

^۳. Perfectionism

اختلال‌های عصب تحولی^۱ به گروهی از اختلال‌ها گفته می‌شود که در دوره رشد بروز می‌کنند. این اختلال‌ها عموماً در اوایل دوره تحول یعنی قبل از سن مدرسه شروع شده و با نقايس تحولی م شخص می‌شوند که سبب تخریب کارکرد شخصی، اجتماعی و تحصیلی فرد می‌شود. یکی از اختلال‌های عصب تحولی شایع و با اثرات مخرب ناتوانی هوشی^۲ (اختلال رشد هوش) است. ناتوانی هوشی بر اثر طیفی از عوامل محیطی و ژنتیکی ایجاد می‌شود که منجر به مشکلات متعدد شناختی و اجتماعی در فرد می‌شود. براساس تعریف انجمن ناتوانی‌های ذهنی و رشدی آمریکا^۳ (۲۰۱۰)، ناتوانی هوشی عبارتست از محدودیت‌های چشم‌گیر در کارکرد هوشی (استدلال، یادگیری و حل مساله) و رفتارهای سازشی (مهارت‌های مفهومی) که قبل از سن ۱۸ سالگی ظهور می‌کند. در ویراست پنجم راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی^۴ (۲۰۱۳) ناتوانی هوشی اختلالی است که در دوره تحول شروع می‌شود و با محدودیت‌های قابل ملاحظه‌ای در کارکردهای شناختی و رفتارهای سازشی همراه است که بسیاری از مهارت‌های اجتماعی و عملی روزمره را تحت تأثیر قرار می‌دهد. مشکلات اساسی در این اختلال شامل نقايس کلی در توانایی‌های ذهنی، از جمله استدلال، حل مسئله، برنامه‌ریزی، تفکر انتزاعی، قضاویت، پیشرفت تحصیلی و یادگیری از تجربه و محیط است. این مشکلات باعث افت عملکرد انتباطی در فرد می‌شود، به طوری که فرد قادر نیست به استانداردهای استقلال فردی و مسئولیت اجتماعی در یک یا چند جنبه زندگی روزمره از قبیل ارتباطات بین فردی، مشارکت‌های اجتماعی، کارکردهای تحصیلی و استقلال فردی در خانه و جامعه دست یابد. این اختلال در حدود یک درصد از افراد جامعه را درگیر و درمجموع در بین پسران شایع‌تر از دختران است (انجمن روان‌پژوهشی آمریکا^۵، ۲۰۱۳).

هر چند وجود کودک با ناتوانی هوشی در بعضی شرایط می‌تواند، باعث بهتر شدن جو عاطفی خانواده شده و تأثیرات مثبتی بر روابط بین زوجین داشته باشد؛ با این وجود تأثیرات مخرب آن در برهم زدن تعادل روانی، عاطفی و اقتصادی خانواده‌ها غیرقابل انکار

¹. neurodevelopmental disorders

². Intellectual disability

³. American Association on Intellectual and Developmental Disabilities

با تکیه بر ویژگی‌های منحصر به فردی چون کمک به ذهن آگاهی پایدار، طرد استرس و هیجان منفی، حمایت از شروع دوباره و مثبت، پرورش آرامش و اعتمادسازی نسبت به جامعه، امروزه بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته‌اند (رز، کندی و مکناب، ۲۰۱۵). علی‌رغم شرح مذکور به دلیل گستردگی مفاهیم معنوی و تفاوت‌های فرهنگی - نژادی در تأثیرپذیری از مداخله‌های معنوی (رز و همکاران، ۲۰۱۵، حفتی، ۲۰۱۱)، کما کان استفاده از مداخله‌های مذکور مورد بحث است و خلاصه‌های استاندارد برای این دست از مداخلات حس می‌شود. این پیچیدگی زمانی بیشتر می‌شود که گروه‌های خاص هدف (حفتی، ۲۰۱۱) چون گروه‌های استثنایی مدنظر برای مداخلات باشد، لذا مداخلات سازش یافته بر مبنای نیازهای گروه مورد بررسی می‌تواند با حداکثر رساندن آثار مداخلات به کاربندی قابل توجه در باب کاهش مشکلات بیانجامد. جدای از اثرات پایدار ناتوانی هوشی بر فرد مبتلا و بافت پیرامونش، شیوع قابل ملاحظه این اختلال دلالت مهمی برای ضرورت تدوین مداخله‌ای استاندارد شده نزد پژوهشگران است، در واقع میزان شیوع مطمئن ناتوانی هوشی در جمعیت کل حدود ۱ درصد برآورده می‌شود (انجمان روان‌پژوهشکی آمریکا، ۲۰۱۳)، حال آن که با در نظر گفتن تمامی موارد پنهان این اختلال انتظار می‌رود. میزان این نرخ شیوع بسیار بیشتر باشد (ناییوس و همکاران، ۲۰۱۷). با در نظر گرفتن همین میزان از شیوع در کشور ایران با حدود ۸۰ هزار کودک کم‌توانی هوشی و به‌تبع همین حدود مادران آنها رویه رهوستیم که این امر لزوم توجهات ویژه حمایتی را یادآور می‌شود. با توجه به ابعاد سازه معنویت و ویژگی‌های منحصر به فرد بالینی آن؛ چون افزایش رضایت از زندگی، شادی و امید به ارتقاء کیفیت (یانگ، ۲۰۱۲)، افزایش همدلی، بخشش و حق‌شناസی (بارتون و میلر، ۲۰۱۵)، افزایش سلامت عمومی و سلامت روان (هوداپ و زوئینگ من، ۲۰۱۹)؛ و همچنین اهمیت آمیزه‌های معنوی - مذهبی در فرهنگ ایرانی، مداخله‌های مذکور با تکیه بر این آمیزه‌ها تدوین و به دنبال آن آثار مداخلات در گستره زمان می‌تواند مورد بررسی قرار گیرد. ازین‌رو، پژوهش حاضر با توجه به موارد ذکر شده به دنبال آن است که با تدوین و ارائه مداخله‌ای کارآمد و مثبت نگر در زمینه معنویت بتواند در جهت رفع خلاصه مذکور، یکی

رضایت زناشویی^۱، یعنی انطباق بین انتظاراتی که فرد از زندگی زناشویی دارد و آنچه در زندگی خود تجربه می‌کند، در واقع رضایت زناشویی انطباق بین وضعیت موجود و وضعیت مورد انتظار است (وینچ، ۱۹۷۴). این مؤلفه در حفظ تعادل زندگی و جو عاطفی خانواده نقش حیاتی داشته، موجب شادمانی، سلامت جسمانی و مقاومت بدن در برابر بیماری‌ها شده و افسردگی و احساس تنها بی را کاهش می‌دهد. علاوه بر این یکی از عوامل مؤثر برای مقابله با فشارهای زندگی و داشتن عملکرد مناسب در زندگی، تعامل با بناب و ابرغم، ۱۳۹۵). شرایط پیرامون فرزند کم‌توان تا حد زیادی می‌تواند این مؤلفه مهم در سازگاری را تحت تأثیر قرار دهد، به طور مثال خدابنده و همکاران (۲۰۱۶) اذعان داشتند که مادران کودکان کم‌توان ذهنی به دلیل اثرات منفی اختلال چون تغییرات مهم در خصائص بیمارگونه، رضایت زناشویی بسیار پایینی را حتی در قیاس با مادران کودکان معلول جسمی تجربه می‌کنند (خدابنده، محمدی، تقی نژاد و جلالی، ۲۰۱۶). در همین راستا راینسون و نیس (۲۰۱۵) اظهار داشتند که رضایت زناشویی پایین که عموماً در مادران کودکان دارای اختلال‌های تحولی دیده می‌شود، می‌تواند به شکل دقیقی میزان بالای مشکلات رفتاری فرزند را پیش‌بینی کند. با توجه به موارد مطرح شده نیاز به مداخله‌های مثبتی که بتواند با افزایش تاب‌آوری مادران، آنها را در ایفای نقش‌های خانوادگی و اجتماعی خود یاری کند، حس می‌شود. به نظر می‌رسد معنویت از جمله بسترها بی‌باشد که بتوان بر اساس آن مداخله‌های کارآمد و مثبتی را در حوزه رضایت زناشویی ترسیم کرد.

معنویت به مثابه آگاهی از هستی یا نیرویی فراتر از جنبه‌های مادی زندگی است و احساس عمیقی از وحدت یا پیوند با کائنات را به وجود می‌آورد (صدق، غباری بناب، پیززادی و شفیعی، ۱۳۹۲). معنویت چه به دنبال ارتباط با منعی مقدس و چه در پی واقعیتی غایی باشد، با نوعی تعالی و اخلاق مسؤولانه در مقابل این منعی مقدس یا واقعیت غایی همراه است. با اتخاذ هر رویکردی به معنویت این سازه با افکار مثبت و تاب‌آوری همراه است (فنگاف، ۲۰۱۴). لذا می‌تواند به صورت منبعی قدرتمند برای مداخله‌های مثبت روانشناختی مدنظر قرار گیرد. در واقع مداخله‌های مبنی بر معنویت

¹. Marital Satisfaction

از دو جلسه در جلسات مداخله بود. با رعایت اصول اخلاقی احترام به اصل رازداری شرکت کنندگان به طوری که جهت محترمانه بودن، کدگذاری شده و اسامی آنها حذف شد؛ ارائه اطلاعات کافی در مورد چگونگی پژوهش به تمامی شرکت کنندگان؛ کسب رضایت کتبی به منظور شرکت در پژوهش، آزاد بودن شرکت کنندگان برای خروج از روند پژوهش، به طوری که آنها در هر مرحله از پژوهش که مایل بودند می‌توانستند از ادامه همکاری در پژوهش صرف نظر نمایند، گروه آزمایش ۱۱ جلسه معنویت در مانی گروهی را به صورت دو جلسه در هفته و هر جلسه به مدت ۷۰ دقیقه دریافت کردند. این در حالی بود که گروه گواه هیچ مداخله‌ای دریافت نکردند و تنها در جلسه‌های ارزیابی پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری دو ماهه شرکت کردند. داده‌های پژوهش از طریق آزمون تحلیل واریانس بین – درون گروهی مختلط با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۵ انجام شد.

ابزار

مقیاس معنویت (Spirituality Scale): در پژوهش حاضر به منظور بررسی روایی سازه همگرا برای مداخله مبتنی بر ارتقاء معنویت از مقیاس معنویت پارسیان و دانینگ (۲۰۰۹) استفاده شد. این ابزار شامل ۲۹ گویه است که به صورت خودگزارشی و در طیف لیکرت چهارگزینه‌ای (۱ تا ۴) نمره گذاری می‌شود. این مقیاس شامل چهار خرده مقیاس خودآگاهی، اهمیت اعتقادات معنوی در زندگی، فعالیت‌های معنوی و نیازهای معنوی است که برای هر یک از خرده مقیاس‌های نمرات به طور جداگانه‌ای محاسبه و نمره کل معنویت از جمع کل نمرات به دست می‌آید. پارسیان و دانینگ (۲۰۰۹)، اعتبار این مقیاس را با استفاده از روش آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۹۴ و برای خرده مقیاس‌ها بین ۰/۸ تا ۰/۹۱ گزارش کردند. شواهد نشان می‌دهد که این ابزار در ایران نیز از ویژگی‌های روان‌سنگی مناسبی برخوردار است. اینیابی، اصغری ابراهیم‌آباد، آزادی و سلطانی شال (۱۳۹۴) در پژوهشی اعتبار این آزمون را با روش آلفای کرونباخ برای عوامل خودآگاهی، اهمیت اعتقادات معنوی، فعالیت معنوی و نیاز معنوی به ترتیب ۰/۸۴، ۰/۹، ۰/۷۷ و ۰/۸۲ و برای کل آزمون ۰/۹ برآورد کردند.

مقیاس رضایت زناشویی ازیج (Marital Satisfaction Scale (ENRICH): این مقیاس دارای ۱۱۵ گویه است و توسط فور و اولسون (۱۹۸۹) طراحی شده است. این ابزار ابعاد دوازده‌گانه‌ای از

از مهمترین حوزه‌های سازش فردی مادران کودکان با ناتوانی هوشی یعنی رضایت زناشویی را مدنظر قرار داده و در جهت بهبود آن گامی بردارد. برای رسیدن به این هدف پژوهشگران در پژوهش حاضر به دنبال پاسخ به دو پرسش پیش رو هستند: نخست اینکه آیا برنامه آموزشی ارتقاء معنویت محقق ساخته برای مادران کودکان کم توان ذهنی از روایی سازه مناسبی برخوردار است؟ و دوم آیا آموزش ارتقاء معنویت تأثیر معناداری بر بهبود ابعاد رضایت زناشویی مادران کودکان کم توان ذهنی دارد؟

روش

پژوهش از نوع یک طرح آزمایشی با پیش‌آزمون – پس‌آزمون همراه با گروه گواه و پیگیری انجام شد. جامعه آماری شامل کلیه مادران دارای کودکان با ناتوانی هوشی ۶-۱۳ سال در مدارس ابتدایی شهر تهران در نیمسال دوم سال تحصیلی ۹۷-۹۸ بود که نمونه موردنظر با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس از بین این افراد انتخاب شد. از بین مادران دارای کودک با ناتوانی هوشی ۳۶ نفر (دو گروه ۱۸ نفره) که ملاک‌های ورود و خروج پژوهش حاضر را احراز کرده و همچنین برای شرکت در پژوهش اعلام آمادگی کرده‌اند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه گمارش شدند. ملاک‌های ورود به پژوهش حاضر شامل، متأهل بودن، مادر تنی کودک بودن، تحصیل فرزند در دوره دبستان با حداقل سن تقویمی ۶ سال و حداکثر ۱۳ سال، عدم ابتلا به بیماری جسمی و روانی خاص، عدم اعتماد به مواد مخدر، داشتن تحصیلات حداقل سیکل بود. همچنین همبودی ناتوانی هوشی با دیگر اختلال‌های عصب – تحولی از قبیل طیف اوتیسم و اختلال نقص توجه / بیش‌فعالی در کودکان با استفاده از نمرات برش بیش از ۵۰ در مقیاس سنجش طیف اوتیسم (اهلر و گیلرگ، ۱۹۹۳) و نمرات بیش از ۶۵ در مقیاس رتبه‌بندی کانز - فرم والدین (کانز، ۱۹۹۰) کنترل شد، وجود مشکلات حاد هیجانی مادر نیز با استفاده از نمرات مقیاس افسردگی - اضطراب و استرس (لوییاند و لوییاند، ۱۹۹۵) کنترل شد، به این صورت که آزمودنی‌هایی که ۲- انحراف معیار و یا بیشتر از عملکرد هنجار فاصله داشتند، از روند پژوهش حذف شدند، افزون براین، مادرانی که تحت درمان داروهای مؤثر بر هوشیاری، دارای مشکلات ارتباطی حاد و یا در کم زبان فارسی دچار مشکل بودند از مطالعه کثار گذاشته شدند. همچنین ملاک‌های خروج شامل طلاق و یا فوت همسر در جریان پژوهش، غیبت بیش

نشان دهندهی مناسب بودن روایی محتوایی برنامهی مداخله‌ای معنویت درمانی طراحی شده است. این برنامه در ۱۱ جلسه ۷۰ دقیقه‌ای به صورت گروهی (هفته‌ای دو جلسه) و سه جلسه ۹۰ دقیقه‌ای برای اجرای پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری اجرا شد. خلاصه‌ای از محتوای جلسات مداخله گروهی ارتقاء معنویت در جدول ۱ گزارش شده است.

یافته‌ها

میانگین سن شرکت کنندگان در این پژوهش ۳۴/۲۲ بود. همچنین بررسی دیگر اطلاعات جمعیت شناختی حاکی از آن بود که ۵۶ درصد از شرکت کنندگان تحصیلات دیپلم، ۶۴ درصد به لحاظ اشتغال بیکار یا خانه‌دار و عموماً وضعیت اقتصادی ضعیفی داشتند. به منظور مقایسه‌ی داده‌های به دست آمده از دو گروه، شاخص‌های توصیفی شامل میانگین و انحراف معیار نمرات معنویت و رضایت زناشویی در مرحله‌ی پیش‌آزمون و پس‌آزمون در جدول ۲ گزارش شده‌اند. بررسی اجمالی میانگین‌های دو گروه در جدول ۲، حاکی از افزایش معنادار نمرات پس‌آزمون نمره کل معنویت و نمره کل رضایت زناشویی در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل است. به عبارت دیگر آموزش ارتقاء معنویت درمانی، موجب افزایش میانگین نمرات معنویت و رضایت زناشویی گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل شده است.

در ادامه پس از بررسی و برقراری پیش‌فرض‌های لازم، از تحلیل کواریانس یک‌راهه به منظور تقلیل تفاوت‌های اولیه بین دو گروه و مقایسه‌ی پس‌آزمون‌ها استفاده شد (جدول ۳ و ۴). در ابتدای امر لازم است که از مفروضات آزمون تحلیل کواریانس مبنی بر نرمال بودن نمونه مورد نظر از لحاظ متغیر موردستنجش، یکسانی واریانس خطای دو گروه آزمایش و کنترل اطمینان یابیم، بدین منظور برای مفروضه نرمال بودن توزیع نمرات از آزمون شاپیرو-ولیک و برای یکسانی واریانس خطای آزمون لوین استفاده شد. نتایج آزمون شاپیرو-ولیک در متغیرهای معنویت و سازگاری زناشویی از لحاظ آماری معنادار نبود ($P > 0.05$). ازین رو، می‌توان اظهار داشت که متغیرهای مورد نظر در جامعه پژوهش دارای توزیع نرمالی هستند و نرمال بودن توزیع متغیرهای پژوهش برقرار است. همچنین نتایج آزمون لون نشان داد که متغیرهای مورد نظر در این آزمون معنادار نیست ($P > 0.05$)، در واقع می‌توان گفت که شرط برابری واریانس‌های بین گروهی رعایت شده و میزان واریانس

رضایت زناشویی شامل تحریف آرمانی (پاسخ قراردادی)، رضایت زناشویی، مسائل شخصیتی، ارتباط زناشویی، حل تعارض، نظارت مالی، فعالیت‌های مربوط به اوقات فراغت، روابط جنسی، فرزندان و فرزندپروری، خانواده و دوستان، نقش‌های مساوات‌طلبی و جهت‌گیری عقیدتی؛ را مورد ارزیابی قرار می‌دهد (فوور و اولسون، ۱۹۸۹). به جز خردۀ مقیاس تحریف آرمانی که ۵ سؤال دارد بقیه خردۀ مقیاس‌ها شامل ۱۰ سؤال می‌شوند و ابعاد متنوع رضایت زناشویی در طیف لیکرت پنج گزینه‌ای از ۱ تا ۵ نمره گذاری می‌شوند. همسانی درونی این مقیاس با استفاده از آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۸ و برای خردۀ مقیاس‌ها بین ۰/۷۱ تا ۰/۸۶ گزارش شده است (فوور و اولسون، ۱۹۸۹). همچنین فوور و اولسون (۱۹۸۹) اعتبار بازآزمایی ۴ هفته‌ای این مقیاس را با استفاده از روش بازآزمایی ۰/۹۲ گزارش کردند. برای این مقیاس بود که نتایج مذکور از اعتبار قابل قبول ایزار حکایت داشت. پژوهش‌های داخلی نیز گواه اعتبار قابل قبول مقیاس مذکور است، به طور مثال در پژوهشی مهدویان ضریب همبستگی پیرسون برای بازیک هفته‌ای این ایزار را برای گروه نمونه مردان ۰/۹۳۷، زنان ۰/۹۴۴ و برای کل نمونه ۰/۹۴ برا آورد کرد (صادقی، موسوی، موتابی و دهقانی، ۱۳۹۴). سلیمانیان (۱۳۷۳) و فرقانی (۱۳۸۲) اعتبار کل مقیاس را با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۹۵ و ۰/۸۶ برا آورد کردند (پوردهقان، محمدی و محمودی، ۱۳۸۷). طلایی‌زاده، فخری و بخشیارپور (۱۳۹۵) در پژوهشی میزان اعتبار کل این مقیاس را با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۸۳ گزارش کردند.

برنامه آموزش گروهی ارتقاء معنویت (Spiritual Promotion program): برنامه ارتقاء معنویت که در پژوهش حاضر مورد استفاده قرار گرفت، یک برنامه ۱۱ جلسه‌ای است که با پیشینه کاوی مبانی نظری و پژوهشی موجود توسط تیم پژوهشی، پژوهش حاضر طراحی و در گروه نمونه مورد نظر امکان سنجی شد. این برنامه، با محوریت قرار دادن معنویت و ترکیب مباحث مختلف روانشناسی و معنوی برای مادران کودکان با ناتوانی هوشی طراحی شده است. جهت بررسی تبدیل قضایت‌های کیفی متخصصان (داوران) به کمیت درباره روایی محتوای برنامه معنویت درمانی طراحی شده برای مادران کودکان با ناتوانی هوشی از ضریب نسبی روایی محتوا لاوشة، استفاده شد. نتایج محاسبه ضریب روایی محتوایی برای همه‌ی جلسات بالاتر از ۰/۸۰ به دست آمد که این امر

خطای متغیرهای وابسته در دو گروه مساوی بوده است؛ همچنین خطای متغیرهای وابسته در دو گروه مساوی بوده است ($P < 0.05$).

جدول ۱. محتوا جلسه‌های مداخله گروهی ارتقاء معنویت برای مادران کودکان با ناتوانی هوشی

جلسات	محاجه	تکالیف منزل
جلسه نخست	توضیح طرحواره‌ها، بحث پیرامون افکار، باورها و انتظارات غیرمنطقی و ناکارآمد، اصلاح الگوی طرحواره‌های خود و دیگران و مشاهده الگوهای پنهان	تکمیل کاربرگ‌های واکاوی نگر منطقی درباره ناکارآمد.
جلسه دوم	بیان تعاریف مختلف از معنویت، آشنایی با معنویت و تفاوت آن با مذهب و اخلاق، توضیح تفاوت احساسات و هیجانات پایه (غم، شادی، خشم و نفرت) در قیاس با هیجانات پیچیده و مهم در معنویت (مثل حس شرم، گناه، پذیرش و...)، توضیح فرآیند شکل‌گیری طرحواره‌ها و ایجاد طرحواره معنویت.	تکمیل کاربرگ طرحواره‌های معنوی
جلسه سوم	بیان ارتباط فعالیت‌های معنوی و ایجاد آرامش، توضیح ذهن آگاهی و تأثیرات بر عملکرد، توضیح ارتباط ذهن آگاهی با معنویت، تمرین تکنیک‌های تن آرامی	انجام تمرینات تن آرامی تلاؤت آیات منتخب قرآن خواندن نماز توأم با ذهن آگاهی و تدبیر
جلسه چهارم	تفکر در مورد خود و شناخت ضعف و قوت‌های فردی، کمک به شناخت ضعف و قوت‌های معنوی شرکت کنندگان، ارائه راهکارهای افزایش نقش مراقبت‌های معنوی	تکمیل کاربرگ نقاط قوت و ضعف معنوی شرکت در اجتماعات معنوی با در نظر گرفتن احوالات قبل و بعد از مشارکت کمک داوطلبانه به دیگران در فعالیت‌های دو و چندجانبه
جلسه پنجم	آشنایی با فرآیند چندمرحله‌ای بخشش، توضیح تفاوت بخشش و بخشایش، بیان مواردی که بخشش به حساب نمی‌آیند، چند نمونه از عفو معصومین (ع) و بزرگان، بحث تعاملی پیرامون آثار هیجانی، رفتاری و شناختی بخشش. توضیح انواع نیایش با خداوند، توضیح انواع سبک‌های دلستگی به خدا، گفتگو در مورد فضیلت توکل، توضیح آثار روانشناختی و معنوی توکل بر خداوند.	تکمیل کاربرگ بخشش نوشتن نامه به خداوند
جلسه ششم	توضیح در مورد انواع عدل و تفهم عدل الهی از منظر معصومین (ع) و قرآن کریم، توضیح در مورد جبر گرایی معتدل، پخش کلیپی کوتاه در مورد عظمت کائنات و هستی، توضیح مفهوم غایت نگری تخلی و کمک به درک جایگاه انسان در هستی، توضیح ارتباط متقابل بین عظمت جهان هستی، قدرت برتر هستی و توکل بر این منبع قدرت. توضیح هر یک از سبک‌های استنادی، تسهیل شناسایی سبک‌های اسنادی شرکت کنندگان، توضیح ارتباط سبک‌های استنادی با ابعاد مختلف سلامت، توضیح مفهوم درماندگی و درماندگی آموخته شده، تشریح ارتباط سبک‌های استنادی با پیشرفت در شغل، تحصیل و زندگی مشترک با ارائه نمونه‌هایی از زندگی افراد موفق، توضیح اهمیت سبک‌های استنادی از منظر قرآن کریم و روایات معصومین (ع) در این باب.	نوشتن متنی کوتاه پیرامون جایگاه مهم من در جهان هستی تکمیل کاربرگ تشخیص سبک‌های استنادی
جلسه هشتم	توضیح مدیریت هیجان و اهمیت مدیریت هیجان، توضیح راهبردهای روانشناختی مدیریت هیجان‌های منفی، تعریف صبر و انواع آن از منظر قرآن کریم، توضیح استفاده از صبر و دیگر فضائل معنوی - مذهبی به عنوان راهبردهای مقابله‌ای، توضیح فرآیند شناسایی طرحواره‌های آسیب‌دیده مبنی خود و تأثیر آن بر افکار، احساسات و رفتارهای همراه با فعال شدن این طرحواره‌ها	تکمیل کاربرگ واکاوی تجارت استفاده از راهبردهای مقابله‌ای
جلسه نهم	توضیح مفهوم درد و کمک به فهم علت وجود در دو سخته در زندگی، تعابیر معصومین (ع) و دیگر بزرگان، از دنیا و مشکلات آن، تشریح واقعیت زندگی به عنوان مفهومی جامع از درد-لذت، نشاط-حزن، پیروزی و شکست (همراه پخش کلیپ ۵ دقیقه‌ای)، معنا یافتن برای زندگی و زندگی برای ارزش‌های فردی، توضیح مفهوم مثبت اندیشه و خوش‌بینی و ارتباط آن با فهم سودمند معانی رویدادها، تمرین مثبت شناسی در سختی‌ها تعریف نشاط و نشاط معنوی و ارتباط آن با هیجان‌های مثبت	نوشتن رویدادهای ناراحت کننده هفته اخیر و معنایابی برای آنها
جلسه یازدهم		

جدول ۲. داده‌های توصیفی نمرات شرکت کنندگان در متغیرهای مورد پژوهش

متغیر	مرحله	گروه	میانگین	انحراف معیار
پیش آزمون	آزمایش	آزمایش	۵۹/۵	۷/۸۳
پس آزمون	کنترل	کنترل	۵۸/۸۸	۷/۶
نمره کل معنویت	آزمایش	آزمایش	۸۵/۵۵	۸/۸
پس آزمون	کنترل	کنترل	۵۸/۳۸	۷/۵۴
پیگیری	آزمایش	آزمایش	۸۵/۰۵	۹/۰۳
پیگیری	کنترل	کنترل	۵۷/۸۳	۷/۴۶
پیش آزمون	آزمایش	آزمایش	۳۷۰/۲۷	۲۵/۹۲
پیش آزمون	کنترل	کنترل	۳۷۳/۶۶	۲۲/۷
نمره کل رضایت‌نشوی	آزمایش	آزمایش	۴۱۰/۴۴	۲۵/۵۴
پس آزمون	کنترل	کنترل	۳۷۲/۱۶	۲۳/۱۷
پیگیری	آزمایش	آزمایش	۴۱۲/۷۲	۲۵/۴۳
پیگیری	کنترل	کنترل	۳۷۸/۳۳	۴۶/۸۵

جدول ۳. نتایج آزمون تحلیل کوواریانس برای متغیر معنویت در مراحل پس آزمون و پیگیری

مرحله	منابع تغییر	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذورات	F	P	ضریب اتا
پس آزمون	اثر پیش آزمون	۲۰۴۷/۳۳	۱	۲۰۴۷/۳۳	۲۰۴۷/۲۲	<۰/۰۱	۰/۸۹
پس آزمون	اثر مداخله	۶۳۳۴/۷۵	۱	۶۳۳۴/۷۵	۸۳۷/۲۴	<۰/۰۱	۰/۹۶
پیگیری	اثر پیش آزمون	۲۱۰۴/۸	۱	۲۱۰۴/۸	۲۹۸/۵۶	<۰/۰۱	۰/۹
پیگیری	اثر مداخله	۶۳۵۷/۱۹	۱	۶۳۵۷/۱۹	۹۰۱/۷۵	<۰/۰۱	۰/۹۷

جدول ۴. نتایج آزمون تحلیل کوواریانس برای متغیر رضایت‌نشوی در مراحل پس آزمون و پیگیری

مرحله	منابع تغییر	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذورات	F	P	مجذور اتا
پس آزمون	اثر پیش آزمون	۲۰۰۰۹۴/۰۵	۱	۲۰۰۰۹۴/۰۵	۴۹۱۶	<۰/۰۱	۰/۹۹
پس آزمون	اثر مداخله	۱۴۱۴۶/۴۸	۱	۱۴۱۴۶/۴۸	۳۴۶۰/۹۳	<۰/۰۱	۰/۹۹
پیگیری	اثر پیش آزمون	۱۹۹۶۳/۸	۱	۱۹۹۶۳/۸	۷۰/۱۳	<۰/۰۱	۰/۶۸
پیگیری	اثر مداخله	۱۰۲۵۴/۸۹	۱	۱۰۲۵۴/۸۹	۳۶/۰۲	<۰/۰۱	۰/۵۲

مانند طور که در جدول ۳ قابل مشاهده است، نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیری بر روی میانگین نمرات پس آزمون معنویت گروه آزمایش و کنترل با کنترل پیش آزمون حاکی از آن است که مداخله مورد نظر تاثیر معناداری بر معنویت گروه آزمایش داشته است.

همان طور که جدول ۴ نشان می‌دهد، نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیری بر روی میانگین نمرات پس آزمون رضایت‌نشوی در گروه آزمایش و کنترل پس از تعدیل اثر پیش آزمون حاکی از آن است که مداخله مورد نظر تأثیر مثبت و معناداری بر افزایش رضایت‌نشوی گروه آزمایش در مراحل پس آزمون و پیگیری داشته است. در واقع با توجه به نتیجه به دست آمده بین گروه آزمایش و کنترل در متغیر معنویت تفاوت معناداری وجود دارد. برای مقایسه و بررسی جهت تفاوت‌های معنی‌دار مذکور، میانگین تعديل شده‌ی گروه‌های آزمایش و کنترل در متغیر معنویت نشان داد که میانگین گروه آزمایش بیشتر از گروه کنترل است که نشان دهنده آن است که آموزش ارتقاء معنویت، موجب افزایش معنویت در مادران کودکان دارای کم توانی ذهنی در مراحل پس آزمون و پیگیری شده است. با توجه به مجذور اتابی به دست آمده می‌توان چنین گفت که

همان طور که در جدول ۳ قابل مشاهده است، نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیری بر روی میانگین نمرات پس آزمون معنویت گروه آزمایش و کنترل با کنترل پیش آزمون حاکی از آن است که مداخله مورد نظر تاثیر معناداری بر معنویت گروه آزمایش داشته است. در واقع با توجه به نتیجه به دست آمده بین گروه آزمایش و کنترل در متغیر معنویت تفاوت معناداری وجود دارد. برای مقایسه و بررسی جهت تفاوت‌های معنی‌دار مذکور، میانگین تعديل شده‌ی گروه‌های آزمایش و کنترل در متغیر معنویت نشان داد که نشان دهنده آن است که آموزش ارتقاء معنویت، موجب افزایش معنویت در مادران کودکان دارای کم توانی ذهنی در مراحل پس آزمون و پیگیری شده است. با توجه به مجذور اتابی به دست آمده می‌توان چنین گفت که

مداخلات مذکور به لحاظ شواهد روایی سازه همگرا مناسب ارزیابی شد. پیش از این نیز روایی صوری و محتوایی مداخلات مورد تأیید متخصصین واقع شده بود. همچنین تکرار نتایج در بازه دوماهه گواهی بر پایایی نتایج حاصله در گروههای پژوهشی را محقق ساخت. در توجیه این یافته می‌توان اظهار داشت که شکل گیری اعتقادات معنوی در بسیاری از موارد تحت تأثیر تعالیم اولیه و ریشه در دوران کودکی دارد، حتی عدهای شکل گیری اعتقادات معنوی را بخشی از روند تحول شخصیت دانسته و سیر تحول آن را در کودکی نخستین و تا حدی ناخودآگاه توصیف می‌کنند (بارتکورسکی، ژو و لوین، ۲۰۰۸). به طور مشخص مداخلات پژوهش حاضر نمی‌توانستند تغییری در اعتقادات معنوی افراد ایجاد کنند و بهبود این حوزه ناشی از تفکر دوباره به اعتقادات معنوی محفوظ از قبل شرکت کنندگان است. در همین راستا می‌توان اظهار داشت که بازنگری در آراء پیرامون معنویت با تغییرات دیدگاه کلی نسبت به تجارب پیرامون می‌تواند تأثیرات به سزاگی بر حوزه‌های متنوع کنش فردی بر جای گذارد و پژوهش‌های مختلف بر این امر گواهی می‌دهند، به طور مثال ادینگر-شوس (۲۰۱۹) طی بررسی جامع خود پیرامون آرای احساس یگانگی با هستی اظهار داشت تفکر دوباره پیرامون معنویت، به غیراز بهبود آراء معنوی، با احیای تأثیرات پایدار معنویت بر عوامل شخصیتی می‌تواند تا حد قابل توجهی رضایت از زندگی را افزایش دهد. همچنین الدوین و همکاران (۲۰۱۴) اظهار داشتند که فارغ از نوع باور مذهبی، تفکر دوباره پیرامون معنویت با تنظیم دیدگاه افراد پیرامون زندگی آثار مثبت و معناداری بر سطح سلامت عمومی افراد دارد (الدوین، پارک، جنگ و نف، ۲۰۱۴).

حوزه رضایت زناشویی نیز یکی از مهمترین بسترهای کنش فردی مادران کودکان کم توان ذهنی است که با آسیب‌های معناداری همراه است، این امر در مطالعه حاضر نیز به چشم خورد. با عنایت به یافته‌های پژوهش حاضر مشخص شد که مداخله موردنظر تأثیر مثبت و معناداری بر افزایش رضایت زناشویی گروه آزمایش در مراحل پس آزمون و پیگیری داشته است. در واقع با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان چنین عنوان کرد که آموزش ارتقاء معنویت، موجب افزایش رضایت زناشویی در مادران کودکان باشد.

شدهی گروههای آزمایش و کنترل در متغیر رضایت زناشویی نشان داد که میانگین گروه آزمایش بیشتر از گروه کنترل است که نشان دهنده آن است که آموزش ارتقاء معنویت، موجب افزایش رضایت زناشویی در مادران کودکان دارای کم توانی ذهنی در مرحل پس آزمون و پیگیری شده است. با توجه به مجدول اتابی به دست آمده می‌توان چنین گفت که مداخله معنویت درمانی ۹۹ درصد از تغییرات واریانس متغیر رضایت زناشویی را در مرحله پس آزمون تبیین می‌کند. این مجدول ایتا به دست آمده حاکی از اثربخشی مطلوب مداخله موردن استفاده در گروه آزمایش است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف تدوین برنامه آموزش گروهی ارتقاء معنویت و بررسی پیامدهای روانشناسی آن برای مادران کودکان با ناتوانی هوشی بود. نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیری بر روی میانگین نمرات پس آزمون معنویت در گروه آزمایش و کنترل با تعدیل اثر پیش آزمون نشان داد که مداخله موردنظر تأثیر معناداری بر معنویت گروه آزمایش داشته است. در واقع با توجه به نتیجه به دست آمده بین گروه آزمایش و گواه در متغیر معنویت تفاوت معناداری وجود دارد. با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان چنین عنوان کرد که آموزش ارتقاء معنویت، موجب افزایش معنویت در مادران کودکان دارای کم توانی ذهنی در مرحل پس آزمون و پیگیری شده است. این یافته با پژوهش‌های انجام شده در این حوزه از جمله امینایی و همکاران، (۱۳۹۴) همسواست. اعتقاد بر این است که افراد آسیب‌پذیر از جمله مادران کودکان کم توان ذهنی، گرایش بیشتری به مذهب و معنویت دارند، به طور دقیق تر ارتباط مستقیم و مثبتی میان شدت و مزمن بودن مشکلات با فعالیت‌های مذهبی و معنوی وجود دارد (گرین، امری، کوزورا، دیاز و میک، ۲۰۱۱) و با عنایت به مزمن و شدید بودن مشکلات کم توانی ذهنی، داشتن گرایش‌های معنوی و عقیدتی نزد مادران این افراد دور از انتظار نیست. مداخلات آموزشی - درمانی برای تحقق اهداف خود، در گام نخست می‌بایست از روایی و پایایی قابل قبولی برخوردار باشند، چرا که در صورت محقق نشدن موارد مذکور نتایج حاصله معتبر و قابل استناد نیست (موهاجان، ۲۰۱۷)، برای این منظور در پژوهش حاضر روایی مداخلات و پایایی نتایج در بازه دوماهه مدنظر قرار گرفت، بر همین اساس مشخص شد که مداخلات محقق ساخته در پژوهش حاضر منجر به افزایش معنادار نمرات مقیاس معنویت (پارسیان و دانینگ، ۲۰۰۹) شده و در واقع

منابع

- امینایی، محمد؛ اصغری ابراهیم آباد، محمد جواد؛ آزادی، محمود و سلطانی شال، رضا (۱۳۹۴). بررسی اعتبار و پایایی نسخه فارسی پرسشنامه معنویت پارسیان و دونینگ. مجله اصول بهداشت روان، ۱۷(۳)، ۱۲۹-۱۳۴.
- به پژوهه، احمد و رمضانی، فربدون (۱۳۸۴). بررسی رضایت زناشویی والدین کودکان کم توان ذهنی و کودکان عادی. علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز، ۲۲(۴)، ۸۱-۷۲.
- بیرامی، منصور (۱۳۹۱). پیش‌بینی رضایت زناشویی بر اساس سبک‌های دل‌بستگی و مؤلفه‌های تمایزی‌افتگی. مجله اصول بهداشت روانی، ۵۳(۵)، ۶۷-۶۶.
- پوردهقان، محمد؛ محمدی، شهرآز و محمودنیا، علیرضا (۱۳۸۷). رابطه بین عزت نفس و رضایت زناشویی معلمان مدارس راهنمایی. روانشناسی کاربردی، ۱۴(۸)، ۷۱۲-۷۰۱.
- جنا‌آبادی، حسین و ناستی زایی، ناصر (۱۳۸۹). رضایت زناشویی والدین کودکان کم توان ذهنی. طبعه بهداشت، ۹(۳)، ۴۴-۳۳.
- حاجت خواه، سید محسن و مصباح، ایمان (۱۳۹۵). اثربخشی درمان گروهی پذیرش و تعهد بر سازگاری اجتماعی و احساس شرم درونی شده مادران دارای کودک کم توان ذهنی. روانشناسی افراد استثنایی، ۲۴(۶)، ۱۸۰-۱۵۳.
- خوشابی، کتایون (۱۳۸۱). بررسی میزان شیوع اختلال بیش‌فعالی و نقص توجه و اختلالات همراه آن در دانش‌آموزان مقطع ابتدایی شهر تهران. پایان‌نامه دکتری تخصصی، تهران: دانشگاه علوم پزشکی ایران.
- شهابیان، آمنه؛ شهیم، سیما؛ بشاش، لعیا و یوسفی، فریده (۱۳۸۶). هنجاریابی، تحلیل عاملی و پایایی فرم کوتاه ویژه والدین مقیاس درجه‌بندی کانزز برای کودکان ۶ تا ۱۱ ساله در شهر شیراز. مطالعات روانشناختی، ۳(۳)، ۹۷-۱۲.
- صادقی، منصوره سادات؛ موسوی، جمال؛ موتابی، فرشته و دهقانی، محسن (۱۳۹۴). رابطه تشابه ویژگی‌های شخصیتی زوجین و رضایت زناشویی. روانشناسی معاصر، ۱۰(۲)، ۸۲-۶۷.
- طلایی زاده، فخری و بختیارپور، سعید (۱۳۹۵). رابطه رضایت زناشویی و رضایت جنسی با سلامت روان زوجین. اندیشه و رفتار در روانشناسی بالینی، ۱۰(۴۰)، ۴۶-۳۷.
- کاسه چی، مسعود؛ بهنیا، فاطمه؛ میرزایی، هوشنگ؛ رصافیانی، مهدی و فرضی، مرجان (۱۳۹۲). اعتبار، پایایی و روایی نسخه فارسی پرسشنامه غربال‌گری کودکان اُتیسم ۷-۱۲ ساله با عملکرد بالا. مجله علمی پژوهان، ۱۲(۱)، ۵۴-۴۵.

(۱۳۸۹)، کرش، هدوات، هاسر - کرام و وارفیلد (۲۰۰۶)، معتمدی و همکاران (۱۳۹۵)، قصابی و همکاران (۱۳۹۶)، رستمی و چهره گل (۲۰۱۴) و اوراثینکل و وانستین ویگن (۲۰۰۶) همسواست. در واقع افزایش تنگنای مالی، فقدان و یا کاستی حمایت‌های اجتماعی و عاطفی و مزمن بودن شرایط ناشی از کم توانی ذهنی همگی می‌توانند با کاهش تاب آوری به کاهش آسیب‌های معنادار در رضایت زناشویی منجر شود. در همین راستا می‌توان اظهار داشت که معنویت، مفهوم گستره‌ای است که با خرد، غمخواری، تجربه زندگی لذت‌بخش و حساسیت‌های اخلاقی در ارتباط است و این مفهوم به افراد چهارچوبی می‌دهد بر اساس آن می‌توانند معنی، هدف و ارزش‌های متعالی زندگی خود را در ک کنند (میشلسون و همکاران، ۲۰۱۶)، جدای از این، صفات همراه با معنویت چون بخشندگی از طریق افزایش همدلی، باعث کاهش دل‌زدگی زناشویی و به تبع آن، افزایش کیفیت و رضایت از رابطه زناشویی می‌شود (دو و برندرو ویلکاگس، ۲۰۱۳)، لذا تأثیر پذیری مشبت ارتباط زناشویی از افزایش معنویت امری پیش‌بینی‌پذیر است. اگرچه پژوهش حاضر با محدودیت‌هایی چون فقدان همتاسازی کامل گروه‌ها بر حسب متغیرهای مؤثر در مؤلفه‌های پژوهش (چون باورهای عقیدتی قبلی، تجارت درمانی، مسائل شخصیتی) و مشکلات ناشی از عدم رعایت پراکنش جنسیتی همراه بود، در مجموع می‌توان اظهار داشت که مداخلات مبتنی بر معنویت پس از مداخلات و همچنین در گستره زمانی دوماهه اثرات خود بر متغیر معنویت را حفظ کرده که این امر شواهدی از پایایی مداخلات در گروه آزمایش و اعتبار پاسخ‌های گروه کنترل به دست می‌دهد. افرون بر این مداخلات مبتنی بر معنویت در گروه آزمایش در بازه دو ماهه همچنان اثرات خود را بر ابعاد کلی متغیر رضایت زناشویی حفظ کرده که این امر از کاربندی قابل ملاحظه مداخلات مذکور خبر می‌دهد. با توجه به شرح مذکور و به دلیل مشکلات معنادار والدین اغلب گروه‌های استثنایی پیشنهاد می‌شود که مداخله‌های مبتنی بر معنویت در گروه‌های مختلف استثنایی مدنظر قرار گیرد بدین صورت که امکان قیاس اثربخشی معنویت بر رضایت زناشویی و دیگر مؤلفه‌های مختلف سازگاری و رشد فردی در گروه‌های مختلف استثنایی مشخص و تصویری کلی از اولویت ارائه خدمات ارائه شود.

- children. *Personality and Individual Differences*, 47(4), 321-325.
- Clark, S., & Coker, S. (2009). Perfectionism, self-criticism and maternal criticism: A study of mothers and their children. *Personality and Individual Differences*, 47(4), 321-325.
- Dew, J., & Bradford Wilcox, W. (2013). Generosity and the maintenance of marital quality. *Journal of Marriage and Family*, 75(5), 1218-1228.
- Edinger-Schons, L. M. (2019). Oneness beliefs and their effect on life satisfaction. *Psychology of Religion and Spirituality*, 1 (11), 1-14.
- Aldwin, C. M., Park, C. L., Jeong, Y. J., & Nath, R. (2014). Differing pathways between religiousness, spirituality, and health: A self-regulation perspective. *Psychology of Religion and Spirituality*, 6(1), 9-21.
- Ehlers, S., Gillberg, C., & Wing, L. (1999). A screening questionnaire for Asperger syndrome and other high-functioning autism spectrum disorders in school age children. *Journal of autism and developmental disorders*, 29(2), 129-141.
- Fangauf, S. V. (2014). Spirituality and Resilience: New Insights into Their Relation with Life Satisfaction and Depression. *Maastricht Student Journal of Psychology and Neuroscience*, 3(1), 135-150.
- Fowers, B. J., & Olson, D. H. (1989). ENRICH Marital Inventory: A discriminant validity and cross-validation assessment. *Journal of marital and family therapy*, 15(1), 65-79.
- Gallagher, S., Phillips, A. C., Oliver, C., & Carroll, D. (2008). Predictors of psychological morbidity in parents of children with intellectual disabilities. *Journal of pediatric psychology*, 33(10), 1129-1136.
- Goyette, C. H., Conners, C. K., & Ulrich, R. F. (1978). Normative data on revised Conners parent and teacher rating scales. *Journal of abnormal child psychology*, 6(2), 221-236.
- Green, M. R., Emery, C. F., Kozora, E., Diaz, P. T., & Make, B. J. (2011). Religious and spiritual coping and quality of life among patients with emphysema in the national emphysema treatment trial. *Respiratory care*, 56(10), 1514-1521.
- Hefti, R. (2011). Integrating religion and spirituality into mental health care, psychiatry and psychotherapy. *Religions*, 2(4), 611-627.
- Hodapp, B., & Zwingmann, C. (2019). Religiosity / Spirituality and Mental Health: A Meta-analysis of Studies from the German-Speaking Area. *Journal of religion and health*, 1-29.
- Kersh, J., Hedvat, T. T., Hauser-Cram, P., & Warfield, M. E. (2006). The contribution of marital quality to the well-being of parents of children with developmental disabilities. *Journal of Intellectual Disability Research*, 50(12), 883-893.
- Khodabandeh, N., Mohammadi, F., Taghinejad, N., & Jalali, F. (2016). Psychological characteristics and marital satisfaction in mothers of children with
- محمدی قره قوزلو، رقیه؛ گل محمدی نژاد، غلامرضا و جوانمرد، غلامحسین (۱۳۹۱). تأثیر آرامش‌آموزی در کاهش اضطراب و افسردگی مادران دارای کودک کم‌توان ذهنی. *فصلنامه کودکان استثنایی*، ۱۲ (۴)، ۳۲-۲۱.
- مصطفی، نداء؛ غباری بناب، باقر؛ پیرزادی، حجت و شفیعی، ناهید (۱۳۹۲). پیش‌بینی سلامت روان بر اساس درک معنوی در مادران دانش‌آموزان کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر و عادی ابتدایی شهر گرگان. *فصلنامه کودکان استثنایی*، ۱۳ (۳)، ۲۲-۱۵.
- معتمدی، فرزانه؛ غباری بناب، باقر و ابرغم، زهرا (۱۳۹۵). بخشایش گری، رضایت‌مندی زناشویی و سلامت روان والدین کودکان کم‌توان ذهنی و عادی. *فصلنامه کودکان استثنایی*، ۱۶ (۴)، ۳۸-۲۷.
- نیک آذین، امیر و نائینیان، محمدرضا (۱۳۹۲). ویژگی‌های روانسنجی پرسشنامه نشانگان افسردگی، اضطراب و استرس (DASS-21) در نمونه‌ای از دانش‌آموزان ایرانی، ششمین کنفرانس بین‌المللی روان‌پژوهشی کودک و نوجوان، تبریز: دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تبریز.
- Ahmadi, K., Sheikh, M., & Karimian, A. (2018). Relationship between God Attachment with Marital Satisfaction and Mental Health in Parents of Exceptional Children. *Life Science Journal*, 15(6), 987-103.
- American Association on Intellectual and Developmental Disabilities (2010). *Intellectual Disability: Definition, Classification, and Systems of Support*. USA, Washington: American Association on Intellectual and Developmental Disabilities.
- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders (DSM-5®)*. USA, Washington: American Psychiatric Pub.
- Azeem, M. W., Dogar, I. A., Shah, S., Cheema, M. A., Asmat, A., Akbar, M., & Haider, I. I. (2013). Anxiety and depression among parents of children with intellectual disability in Pakistan. *Journal of the Canadian Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 22(4), 290-295.
- Bartkowski, J. P., Xu, X., & Levin, M. L. (2008). Religion and child development: Evidence from the early childhood longitudinal study. *Social science research*, 37(1), 18-36.
- Barton, Y. A., & Miller, L. (2015). Spirituality and positive psychology go hand in hand: An investigation of multiple empirically derived profiles and related protective benefits. *Journal of religion and health*, 54(3), 829-843.
- Cerqueira, M. M. F., Alves, R. D. O., & Aguiar, M. G. G. (2016). Experiences in the therapeutic itineraries of mothers of children with intellectual disabilities. *Ciencia & saude coletiva*, 21(10), 3223-3232.
- Clark, S., & Coker, S. (2009). Perfectionism, self-criticism and maternal criticism: A study of mothers and their

mental retardation and physical disabilities.
Hormozgan Medical Journal, 20(5), 337-344.

Kronenberger, W. G., Meyer, R. G., & Harris, S. L. (1996).
 The child clinician's handbook. *PsycCritiques*,
 41(10), 1063-1074.

Lovibond, P. F., & Lovibond, S. H. (1995). The structure
 of negative emotional states: Comparison of the
 Depression Anxiety Stress Scales (DASS) with the
 Beck Depression and Anxiety Inventories.
Behaviour research and therapy, 33(3), 335-343.

Michaelson, V., Brooks, F., Jirásek, I., Inchley, J.,
 Whitehead, R., King, N., & Pickett, W. (2016).
 Developmental patterns of adolescent spiritual
 health in six countries. *SSM-population health*, 2,
 294-303.

Mohajan, H. K. (2017). Two criteria for good
 measurements in research: Validity and reliability.
Annals of Spiru Haret University. Economic Series,
 17(4), 59-82.

Nieuwenhuis, J. G., Noorthoorn, E. O., Nijman, H. L. I.,
 Naarding, P., & Mulder, C. L. (2017). A blind spot?
 Screening for mild intellectual disability and
 borderline intellectual functioning in admitted
 psychiatric patients: Prevalence and associations
 with coercive measures. *PloS one*, 12(2), e0168847.

Orathinkal, J., & Vansteenvagen, A. (2006). Religiosity
 and marital satisfaction. *Contemporary family
 therapy*, 28(4), 497-504.

Pal, D. K., Chaudhury, G., Das, T., & Sengupta, S. (1999).
 Validation of a Bengali adaptation of the Conners'
 Parent Rating Scale (CPRS-48). *British journal of
 medical psychology*, 72(4), 525-533.

Parsian, N., & Dunning, T. (2009). Developing and
 validating a questionnaire to measure spirituality: A
 psychometric process. *Global journal of health
 science*, 1(1), 2-11.

Robinson, M., & Neece, C. L. (2015). Marital satisfaction,
 parental stress, and child behavior problems among
 parents of young children with developmental
 delays. *Journal of Mental Health Research in
 Intellectual Disabilities*, 8(1), 23-46.

Ross, J. J., Kennedy, G. A., & Macnab, F. (2015). *The
 effectiveness of spiritual/religious interventions in
 psychotherapy and counselling: a review of the
 recent literature*. Melbourne: PACFA.

Rostami, A. M., & Gol, H. C. (2014). Prediction of marital
 satisfaction based on spiritual
 intelligence. *Procedia-Social and Behavioral
 Sciences*, 116, 2573-2577.

Yamaoka, Y., Tamiya, N., Izumida, N., Kawamura, A.,
 Takahashi, H., & Noguchi, H. (2016). The
 relationship between raising a child with a disability
 and the mental health of mothers compared to
 raising a child without disability in japan. *SSM-
 population health*, 2(3), 542-548.

Young, K. W. (2012). Positive effects of Spirituality on
 Quality of life for People with Severe Mental
 Illness. *International Journal of Psychosocial
 Rehabilitation*. 16(2) 62-77.